हिरे जग्मुः अंहतेर्लिटि द्विर्व्वचनं हलादिश्शेषः अतआदेरिति दीर्घः तस्मान्नुट् द्विहल इति नुट् विशिञ्जानपतत्रिसंघं कूजत्पक्षिगणं अभ्रंलिहाग्रं अभ्रस्पृक्शिखरम् वहांभ्रेलिह इति खश् अरुर्द्विषदित्यादिना मुम् रविमार्गभङ्गं उच्चैस्तरत्वात् रवेर्मार्गभङ्गोयस्मिन्नद्राविति ॥ ४६ ॥

वैखानसेभ्यइत्यादि। ततो मन्दाकिनीगमनानन्तरं वैखानसेभ्योवाणप्रस्थेभ्यः श्रुता रामवार्त्ता यैस्तादृशा भरतादयश्चित्रकूटमद्रिं प्रति लक्षीकृत्य आनंहिरे गतवन्तः अहिङ्गतौ ठी इदित्वान्नुण् द्वित्वं स्यान्तादाद्यृदाद्यश्नोरिति खेरान् म्नोर्नुरित्यनुस्वारः होझस इति हस्य झसत्वात् धिक्समयेति प्रतियोगे द्वितीया। वैखानसोवनेवासी वाणप्रस्थश्च तापस इति वैजयन्ती अद्रिं किम्भूतं विशिञ्जानः पतत्रिणां पक्षिणां संघः समूहोयत्र एतादृशं शिजिकिङस्फुटध्वनौ अभ्रंलिहाग्रं अभ्रस्पृक्शिखरं परन्तपवत् खः वाऊल्याद्गणाभावः उच्चैस्तरत्वाद्रवेर्म्मार्गभङ्गोवर्त्मविघातो यस्मिन् ॥ ४६ ॥

दृष्ट्वोर्णुवानान् ककुभोबलौघान् वितत्य शार्ङ्गं कवचं पिनह्य। तस्थौ सिसंग्रामयिषुः शितेषुः सौमित्रिरक्षिभ्रुवमुज्जिहानः ॥४७॥

दृष्ट्वो। बलौघान् दृष्ट्वा सौमित्रिस्तस्थौ स्थितः अभ्यासस्य शर्पर्वाः खय इति खः शेषः कीदृशः ककुभोदिश ऊर्णुवानान् आच्छादयतः ऊर्णोतेरादादिकस्योभयपदिनः शानचि उवङा